

Capitulum

pedib⁹ mittite i caminū ignis. vt crucifib⁹ i secula seclor⁹. qz ego ipse cert⁹ tibi⁹ veni. tyoca ui oēs ad nuptias. sib⁹ spnēs vocatiōez meā. n̄ sibi pauit i dūmū ad nuptias. Idcirco iubeo tormēt⁹ affligi misandū: eo qd⁹ regni mei pte ptoz extiterit.

Ela. III. Ex recordatiōe pdictor⁹ adhuc apli⁹ pcrōrēpterrēs t amonēs: vt qd̄i tps b̄ dat ad btitudinē dei pcpiedā se paret. ondēs qz ob h̄ q diuia btitudie digni sint: t mercedē atqz gaudia illorum exponens.

Dnergo metu
An is b̄ oīō. nō formidas. qz venit: n̄ tremisc⁹. qz iā appoperat spōs⁹ vt fulgeat. Nesci⁹ qz oīa iā pata assūst⁹. t cele stis tuba nutū p̄stola diuinū. Et qd⁹ ibi facies illa hora. si n̄ te pauerit donec tps ē. Para te ipm̄ i illa hora btitudis dñi. Dei enī btitudie dignissit sci⁹. qz semetiplos probabiles fuaue rūt. Tuba enī celest⁹ tubicinabit⁹ dicet. Surgite dilectissimi dei t xp̄i. ecce adueit rex cele stis. reddē vob⁹ requiē t gaudiū i virtā etnam pro labore t afflictōe i strutiois v̄e. Surgite videte xp̄im regē. spōsū imortale quē dileyisti. Ip̄m ei desiderātes facti est. i cole sup̄ trā. surgite videte regnū el⁹. qd⁹ vob⁹ pauerit. surgite vide te isatiabilē dñm quē dileyisti. p̄q̄ fbūlatōes passi est. pp̄q̄ quer̄ frugalit⁹ vita v̄faz finiſt. vē nite nūc videte eū cū milta fiducia. quē desi derasti. Exultate cū co leticia inenarrabili. t gaudiū v̄m nemo tollet a vob⁹. Tenite frui mī q̄ ocul⁹ n̄ vidit. nec aures audiuit. nec in cor boīs ascēdit. q̄ donat vob⁹ ip̄e desiderabil dñs. Tūc rapiēt sci⁹ i nubib⁹ lucidissimis obui am ei. euolātes digni deo i celisitudie aer⁹. cū glia imēsa. vidē spōsuz celestē. Quis putas i uenier ita dign⁹ i hora illa. vt rapiat i nubib⁹. cū magno gaudio obuiā xp̄o. Dēs qdē iusti t digni rapiēt i glia. oēs at i pū t pcrōres relin quent deo: sū. cū p̄fusioē magna. Btitudo et leticia maḡ erit oib⁹ dignis dō. tormēt⁹ x̄o et p̄fusio pcrōrib⁹ sūt vnius. Btūs ille q̄ h̄ posī festiauerit illa hora dign⁹ iueniri. misabilis q̄ semetipm̄ a glia dñi. stituerit alienū. In illa hora cū nubes rapuerit oēs scōs suos rur sum in celis. ip̄m t oēs i pios. angelirapient i mittere in caminū ignis ardētis.

Ela. V. Inducēs auctore obtimoz̄ s memoratoz̄. q̄rēt̄ semetipm̄ deplozatē. deūqz obsecrantē vt i hora aduet⁹ ei⁹ n̄ idign⁹ iueni at̄. ne auditur⁹ sit formidādā illa smia⁹. disced a me oparie iūqtat⁹. nescio q̄ ssis. sib⁹ vt grā mīse

I

rationis sue ip̄m saluet t in paradisum delici arum inducat.

Q piti meo aquā i mēsa⁹. t oclis meis fontē lachrymaz̄ iugū emanatē donec tps ē suscipiēdi lachrymas. vt plorē me metipm̄ die ac nocte. obsecrās dñm ne idign⁹ iueniar i hora aduet⁹ ei⁹. t vt ne audiā illa sen tētā formidādā. disced a me oparie iūqtat⁹ ne scio te q̄ ssis. De⁹ altissime q̄ sol⁹ fine pcrō es tribue mihi pcrōri i gfaži illa hora. pp̄ multas misatiōes tuas. t nec tūc apparet. q̄ nūc ve lata ē i pietas mea. corā expectatorib⁹. agel⁹ et archāgel⁹. pphis t aplis. iust⁹. t scis. s salua me ipū grā t misatiōe tua. t iduc me i padisum dliciaz̄ cū oib⁹ pfect⁹. Suscipe obsecrātōez fui tui dñe. pcrōb⁹ oīm scōz tuoz̄. q̄ tibi a seculo pla cuerūt. qm̄ tibi debet oīs adoratio. t gloria i secula seculorum. Amen.

Sancti Efrē diaconi. Liber de pnīa explicit.

Incipit liber eiusdē de Luctamine spiritali. **L. I.** Ex celestib⁹ t erīnis bonis luctatori bus t victorib⁹ promissis. puocās nos ad certamē spiritalē. docēs etiā q̄b⁹ armis i dūi debe at̄. q̄ victor cupit existere. t q̄ fugē eū opoz teat ne armis spolieſ. ac maxie dissuadēs vīnū t ebrietatē. p̄q̄ ip̄a ala tēplū dei exīs polluit. Sbiūgēs q̄z mala q̄inde sequunt̄.

Tluctaminib⁹.
b⁹ secl. null⁹ sine agone seu certamē ne coronaf⁹. t i spiritali p̄fusatiōe t proposito scō. nemo sine luctamē pōt̄ i marcessibilē corona accipe. vitez̄ eīne heres existere. Nā scāmati assūlat⁹ ē mōs. sp̄ ḡ pfectissimath letē sine aliq̄ metu t cū summa alacritate iueni unk i scāmate. Timidiāt t ibecilles aīq̄ incipiant decertare diffugiūt. t pp̄ mollicē desidiatq̄ imēsa nullo p̄l⁹ mō i scāmate dīudare p̄tēdūt. Scāma ē at frēs dilectissimi medi⁹ locū in quo athlete letant̄. Sic ḡ t pfectissimi luctatores t cōtinentissimi monachī decertat habētes semp̄ oculis iucunditatē paradisi. t expectatēs deliciis eius p̄frui. t q̄ pmissa sūt bona. t i mōrtalia secula. t lumen semipiternū. Tis in agone certare. t victor existere. Induce te armatura deisicut vestimentō. indu te virtute animi: om̄i solicitudine huius mūdi exuere. t studiose enitere. ne isdem p̄praua p̄cupiscentia. vel negligentia spolieris. Fuge vīnū velut venenū. ne ebrietas te sup̄t̄. expoliatūq̄ p̄tūtibus nudū. efficiat: qucad

Capitulum

modū Noe sc̄m t̄ antiquissimū virū. Hic enī iustus in illa generatiōe inuictus est. Autu dī timore diluij fabricauit arcā in salutem domus sue: t̄ q̄ tante moles aquarū nō vicerat postmodū a modico vino deuictus ē. Et in diluio pudore velatus postea dormiēs ab ebri etate nudatus ē. Hoc iterū vinū patriarchaz loth depredauit: vt cōtra naturā cū filiab⁹ suis impudenter fedanterq; misceret. Et adeo in ebriatione vini in p̄fundissimo somno demersus est: t̄ pene sepultus: vt quid fecerit postea euigilans ignoraret. Si ḡ sanctis et magnificis viris/ vini ebrietas nō pepcit: q̄sto magis te exiguū atq; infirmissimū s̄ebrietati studueris. supabit semp adolescentia t̄ itiuētus? Fuge vinū: q̄ ex vino spūales oculi excecan̄: iniqtas multiplicat̄: venenata dulcedo libidinis meditat̄: execranda turpitudo q̄ contra naturā est cogitat̄. Adollescit x̄t̄ aie cogitatio vite eterne aboleat̄: aia vincit visib⁹ liter/ delinquitq; facillime. Effugat ab ea celestis grā: sanctimonīa dico atq; virginitatem anime. Quāto tpe em̄ fuerit templū coporis nři sc̄m t̄ mūdū: deus excelsus habitabit ī eo. Si aut̄ corruptū fuerit t̄ pollutū: conti nuo sanct⁹ t̄ pollut⁹ dē deserit tēplū illō: p̄ ī effabilis lumine celesti habitabitq; in eo obscuritas/ t̄ purissimi demōes: t̄ subtrōbūt concupiscentie maligne t̄ sordide: q̄ infelicit̄ aiaz crebro faciat̄ peccare in fmōe. Quisquis ille est/ q̄ non habet lachrymas: si in corde suo meditabit̄: q̄ dē sc̄us repulit tēplū suū t̄ p̄cupiscentie male t̄ passiōes ignominiose habitant in eo/ t̄ intellekerit quis eū repulit: quis successit/ vnde cedat̄: quo venit/ a q̄ sepat̄ ē: cui p̄iūct̄ ē: q̄nō nō startim implet̄ est lachrymis/ t̄ flens t̄ fugiēs/ dic̄ intra semetipm̄ q̄re vno momento a maligna cogitatione p̄stratus: effugi agonē gloriosum: nec merui victorie triūphū. Nā die illo tribulatiōis: molles t̄ resoluti p̄tōres t̄ impij: cū viderint sc̄os et iustos gaudiō magno t̄ leticia sempiterna exultare: t̄ in paradiſo eterno regni dei degere: se etiā viderint in igne inextinguibili/ t̄ in tenebris exterioribus esse: tūc fortiter ingemiscet t̄ supfluis lachrymis plorabūt amariter: quia detinet eos penitudo vanissima: t̄ necessitas penarū imensa.

Capitulum II. Imitatores sim̄ sc̄oy patrū q̄ purissimū dei tēplū extiterūt nos obsecrans: vtq; p̄cipue exēpla illoꝝ sectemur/ in ieuiuio orone/ ac ceteris h̄mōi cohortās: q̄ etiā in oto

II

nibus cauēda t̄ q̄ fuāda sim̄ apiens. Sollicitudines p̄terea hui⁹ mūdi/ negligētiā atq; deſidiā diſſuadēs: t̄ ad p̄parationē vt celeſte regnū ad qđiuitamur possideam⁹ nos icitans.

DRopterea obsecro vos fratres mei dilectissimi imitatores estote beatissimoz pa trū: q̄ sc̄issima sua institutiōe tēplū dei purissimum extiterūt. Hoz exēpla ſectamini: deſiderate ieuiuū qđ ē aie puritas t̄ castitas: deſiderate orones q̄ ſunt colloq̄a dei. Ois em̄ ſc̄a purissima ofo: p̄fabulatio dei ē. Deniq; p̄fectorz orones: eoz q̄ ex toto corde diligūt deum: cū maḡ exultatōe ad celū ascēdūt. Angelit archageli cū gaudio occurruit eis: t̄ fufci piētes eas vſq; ad thronū glie dei ſci pducūt. Nec eū magna glla ſc̄oy ē: ageloz ieffabilis tacia: cū ſc̄oy orones purissimas p̄tulerit. Festinem⁹ ḡfres fieri imitatores iſtitutiōis vite ſc̄oy. Ambula frat̄ ſc̄oy viue ſic illi vixe rūt: t̄ abſtinētiā habeto ſpūs t̄ aie t̄ corporis cōtinētiā. Habeto i habitu p̄tinētiā: habeto i cibo p̄tinētiā: habeto i ligua abſtinētiā: in aspettu i cogitatu i rīſu: vt athleta pietat̄ pfectissimus ſolit⁹ demōſtreret. Deſiderate ipm̄ frat̄ chariflime: t̄ vigila ne i tuis oronib⁹ extollariſ ſ cū aſtiteri orare deū: cū magno timore t̄ deſiderio corā eo p̄ſiſte. Disrumpere a corde tuo oia vincula frenē ſollicitudinēs: eſto p̄ oia ſollicit⁹ t̄ sobri⁹ i ofonib⁹: t̄ ita viriliſ ſagoniſare vt ſit ofo tua ſc̄a t̄ mūda t̄ imaculata: t̄ vidētes eā porte celi apianē corā ea/ t̄ ageli cū letitia occurrat̄ ei: t̄ vſq; ad thronū bñdicti p̄fis pducāt eā. Sic ſpēsto chariflime: quēadmodū cherubin t̄ ſeraphin p̄manēt i ministerio dei. Abeditare frat̄ h̄yba/ t̄ decāta ea iugis ex aſfectu cordis: q̄ eſcā ſpūalis aie ſbministrat̄ et abamaritudo eā ſua ſp dulcedie liberant̄ p̄deribusq; frenoz negociorz exonerat̄. Oia q̄cūq; audisti: mēte ſollicita fuare ſeftina: vt requeſcat dē i cogitatiōib⁹ tuis: vt iuenias fiduciā i illa hora tribili t̄ tremēda: cuz venerit dñs reddē vnicuiq; fm ſop̄ ſua. Indulgete modicū inq; iſfirmati mee chariflimiffes: q̄ ſic iſfirm⁹ ſuz. Existimo qđ i hora illa ois ſpūs p̄tremiscat: f̄ ḡra ſaluatori p̄fortat/ t̄ edificat corda ſc̄a: cū rapiūt i nubib⁹ obuiā xpo i aere. Ego at̄: t̄ q̄ mei ſūt ſiles: t̄ deſidiosi t̄ pigritre mebiū ſup̄ frā t̄n facile ad celeſtia ascēdem⁹. Fratres mei dilectissimi: quid nobis pōt mūdus pdesse: q̄ el̄ ſollicitudinib⁹ cōligamur.

Capitulum

Aut quid lucramur de cultu vestimentorum et ornatu elationis amictus: nisi in ignem extinguisibile? Aut quid acq[ui]rim⁹ de studio escarum, et ventris cura: nisi eterna supplicia? Agnoscite fratres quia nisi h[ab] p[ro] gratia dei totis viribus agonisantes merum⁹ triūphum ibi penitebimus in secula seculorum. Fratres mei quid negligimus: qd desidia occupamur: qd nosmetipsos in occursum dñi nō param⁹? Ecce vniuersus mūdus ad occasum iam p[re]perat. Quare nō omnia onera cōcupiscentiarū et fasces peccator[um] a nobis reijcimus? Ascitis q[ui] arta et angusta via est: que ducit ad vitā: et peccatorū ac diuiciariū sarcinis p[ro]grauatus: non capit p[er] eam trāsse. Hos enim porta illa diligit: qui attenuati diuitijs: et voluntaria paupertate afflitti: semp[er] in vigilijs: in ieunijis atq[ue] humilitate p[ro] omne tempus vite sue cōuersati sunt: et parauerunt seipso[rum]: vt videāt celorū regna. Ecce charissimi iam hostiū paradisi vocat: iā crebro sono nos hortat: et dicit: Priusq[ue] claudar: vniusquisq[ue] vīm velociter p[re]peret: vt introiens in eternū cum dño regnet. Ecce maternostra hierusalē: cum magno affectu clamat ad nos: et dicit: Venite filij dilectissimi: venite ad me: dilater numerus vester in me: et in thalamo immortalis sponsi magnificens cho rive stri: cū angelis sanctis: videāt nos i gloria et pulchritudine et decoze. Videāt nos in leticia et exultatione et gaudio. Diligite me filij mei sicut et ego vos diligo: nihil possideatis in terra h[ab]ilis sitis solliciti. Ecce sponsus me⁹ iam paratus est: vt pcedat: et veniat in nubibus celi: et gloria patris sui b[ea]dicti: et vniūq[ue] q[ui] vestrū singillatim suo nomine vocabit: et aduocabit: et ordinabit eū in officiū: p[er] quo suis meritis laboribusq[ue] virtus celorum exultat. Similiter et in negligentia v[er]a et stupore: cu[rum] suis satellitibus inimicus tripudiat. Festinate ergo filij mei: vt ego de yobis: yosq[ue] de me gaudeatis in secula seculorum. Procidēs ad oratione et obsecro filium dei viui: presta et mihi et omnibus diligenteribus te: vt videam⁹ regnū tuū celeste: et possideam⁹ illud cum oib[us] scis.

Cap. III. Ex multis que benign⁹ dñs noster pro nob fecit vt ipsum quererem⁹: excluens om̄em excusationem negligentie nře: et post monita saluberrima: monachis discipulis christi congrua: ad eius nos imitationem stimulans: cōmemoratisq[ue] iterum pluribus q[ui] p[er] nobis fecit atq[ue] p[ro]cessus est: laudes ipsi in

persona auctoris referens et exorās ut post cōunctionem et sanctimoniam in requie para disi suscipiat.

Charissimi si in

Choc breui tpe neglexerim⁹: nullā om̄ino excusationē habebimus: q[ui] p[ro] nostri facinoribus ostendamus. Dñs noster descendens de celo in terrā: omnia nob̄ dando donauit: debita nostra dimittens: et vtam nobis eternā tribuens. Nam cū inimici essemus: reconciliauit nos deo p[er] mortē suā. Terreni eramus: celestes effecti sum⁹. Abor tales: et mortalitatē accepim⁹: filij tenebrarū eramus: et facti sumus filij lucis. Perdit⁹: et inuenit nos. Serui p[ri]cti: et liberauit nos. Pauperes: et diuites facti sum⁹. Infirmi: et sanauit nos. Odibiles: et dilecti sumus. Injusti: et iustificati sumus. Nō secuti misericordiam: nūc autē misericordiam consecuti sum⁹. P[ri]ctores: et salvauit nos. Dispersi: et congregauit nos. Filii hominū: et facti sum⁹ filij dei. Heredes: et cohere desvngeniti filij eius. Ecce omnia ista nobis donauit: priusq[ue] quererem⁹ aut inquererem⁹. Irrisionē ergo malam aut exprobationē fraternalē: ne suscipiat cor tuū aliqui: nec eum qui p[er] peccatis suis penitudinem gerit despiciat. Ne irrideas fratre tuū ieunantē: et eū que ieunare nō potest: ne cōfundas. Argue eos quite suspiciunt: agnosce honoratē temetipsum. Nec importunus existe: nec importunus oportunus vt utilis possis esse: increpa et in mansuetudine p[ro]seuera. Propter penuriam aut: neq[ue] despicabilem te facias. Timētideum: reuela mysteria eius. Abeo aut qui timorē dei nō habuerit: sed supbie et elationi semetipm subiecerit: om̄imodis caue. Adūsus abstinentem neq[ue] dixeris quicq[ue] mali: neq[ue] audieris: nec aduersus eum qui putat tuū inimicus. Hoc aut p[er] omnibus stude: vt nullū habeas inimicū: nisi diabolū eiusq[ue] ministros. Si hoie iniquo et doloso ne habitaueris: et maledicū ne alloqr[is]: ne det inmoratione et tue. A detractione fratris abstine: etiam abeo qui supplantare alterū conat. Attēde hoc monachis congruū: qui celesti iugo sua colla submittunt. Nec discipuli christi custodi ant his monitis meis sine intermissione intēdant. Decet em eos magistri sui christi imitatores existere. Exempla institutiōis nře charissimi sumanus a christo dño: qui cum diues

Capitulum

esset pro nobis paup factus est: excelsus t' eq̄
lis pater. semetipm humiliauit. Porro sup
celos habitans: in terris nō habebat ubi ca
put reclinaret. Factus es mihi christe salua
tor: dux vie: t' vite que ducit ad patrem. Ad
fassiones em̄ grata sunt: fines eius regna celoz
sunt. Factus es mihi dñator: dñe fili⁹ dei fons
vite: ex quo dona tua haurirē: t' te sine infmis
sione diligens collaudare: facta est ḡfa tua in
corde famuli tui lumen t' gaudiū t' dulcissima
sup mel t' fauum ori meo. Facta est ḡfa tua in
aia famuli tui: quasi thesaurus tribuens mihi
ineffabiles diuicias: t' paupratem atq̄ miseri
am longe a me expellens. Facta est ḡfa tua
seruo tuo refugiu⁹ t' vtus t' gloriatio t' pectio
t' esca spiritualis: plena suavitatis t' lumine.

Quō possum silere o dñe: de illa multitudine
ne dulcedinis t' charitatis tue gratiae: que os
meum licet indignissimi t' pectoris apuit. Aut
quō sustinebit lingua mea: vt non te singulis
horis ac momētis datorē vite glorificet? Aut
quō potero inundationes ḡte tue excludere
que iugiter fluunt in pectori humiliati mee
plene dulcedine t' om̄i gratia spiritali? Psallā
glorioso nomini tuo dñe par celorū: qui mihi
tribuisti bona tua celestia. Agniflico gratiā
tuam: christe redemptor meus. Lū em̄ te ma
gnifico: ip̄e magnifico: a te. Nō cessabit ligua
mea collaudare vtutē tuā: nō cessabit citha
ra mea psonare spiritalia cantica tua. Deside
rium tuū attraxit me post te christe: gloriatio
vite mee. Ḡfa tua dulcedine mihi p̄ster: ad sc
quēdū te spes mea. Efficiā cor meū tra bo
naz ad suscipiendum sementiu⁹. Irriget eum
ḡfa tua rore vite efne: t' demetar bonitas tua
manipulū de agro pectoris mei. Post com
punctionē t' sanctimonīa: cōuertere aia mea
in requiem deliciarum paradisi. Tu ouem er
rantem requisisti: t' inuentam tuis humeris
reportasti. Et hanc indignissimam animam
meam in manibus tuis atrahē: t' offer bene
dicto t' imortali patri tuo coram cherubin et
seraphin: t' coram angelis sanctis: vt delicias
paradisi perfruens: cum sanctis omnib⁹ an
gelis dicam. Gloria patri imortali: gloria filio
imortali: gloria spiritus sancto imortali: in se
cula seculorum. Amen.

Sancti Effrem Liber de Lus
etramine spiritali explicit.

I

Liber eiusdem diei Judicij incipit.

Cla. I. Inducens sanctū Effrem exhortan
tem t' obsecrantē vt nos ad terribilem il
lum diem iudicij p̄paremus: om̄em sollicitu
dinem a nobis projicientes: ex eo q̄ nihil in il
la hora nobis prodesse poterit nisi cōuersatio
sancta t' bona opa que hinc detulerimus no
biscum. Terrorē quoq̄ nobis in cutienib⁹ pro
pter manifestationem cor: am iudice omnium
que hic occulta sunt: quod apta similitudine
declarat.

Enite dilectis-

Vsimi fratres exhortationē meam
suscipite: t' semp memētote consi
lij mei pectoris t' impiri⁹ Effre. Ec
ce em̄ iudicij dies illa magna t' terribilis istat:
t' nos tumore elationis inflamur. nolentes in
h̄brei tpe intelligere ac festinare: t' deū nob
p̄pitum facere. Dies em̄ nostri t' menses t'
anni tanq̄ sommū p̄tereūt: t' tanq̄ vmbra ve
spertina: t' velociter formidabilis t' preclarus
dñi aduēt aduenit. Vere em̄ formidabil' erit
dies illa vniuersis pectorib⁹: q̄ voluntatez dei
p̄ sua salute facere noluerūt. Obsecro vos
fratres charissimi: venite projiciamus a nob
om̄em sollicitudinē actuū terrenorū: ne obli
getur mens nr̄a in terrenis negotijs: qz om̄
nia terrena p̄t̄seunt: om̄ia depereunt: om̄
nia euangelunt. Nec qc̄nobis pdesse pote
rit in illa iudicij dicnisi p̄uersatio sancta: t' bo
na opa que hinc detulerimus nobiscum. Fu
turi est nanq̄ vt vnuquisq; nostrū: t' actus
suos: t' cogitationes ante tribunal tremendi
iudicij deferat. Cotremiscit cor meum: tre
nes mei resoluunt: quotienscumq; recogito
qd̄ reuelande sint cogitatōes t' f'mones atq;
actus nr̄i in die iudicij. Brādis em̄ timor erit
fratres dilectissimi: grandis tremor o amici
mei. Quis em̄ nō timeat: aut qz ē q̄ nō t're
miscat t' lamentet ac lugeat hec: qd̄ ibi om̄ia
manifestant: que h̄i occulto t' tenebris gesta
sunt. Intelligite fratres mei h̄: qd̄ vob̄ dico:
t' considerate exemplū qd̄ vob̄ ob vnam itellen
tiā pfero. Arborē fructifere tpe suo p̄mū in
trinsec⁹ cōcipiūt fructū: postea vno diuino nu
tu extrinsec⁹ pferūt: s'm suā naturā: t' fructū
t' folia. Sic in die illa terribili: oēs hoīes que
cūq; in h̄ seculo q̄si in tpe suo occulēt intrinse
cus: siue bona siue mala gesſeſt: ibi q̄si fruct⁹
pprios aū tribunal dñi pferent. Tunc iusti
L 6